

emigratie

DRIE-MAANDELIJKS TIJDSCHRIFT
GEWIJD AAN EMIGRATIEVRAAGSTUKKEN

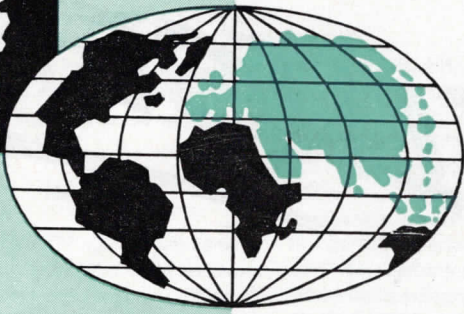
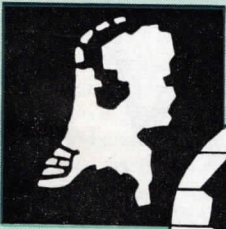
1STE JAARGANG

No. 1

Herfst 1958

IN DIT NUMMER o.a.:

Van landverhuizing tot emigratie • Waarom Canada
immigranten nodig heeft • Naar eigen onderdak in Australië •
De Kerk emigreert mee • Op klompen tussen de cactussen •
De vrouw en de emigratie

emigratie

„Emigratie” is een uitgave van het Emigratiebestuur in samenwerking met de Intergouvernementele Commissie voor Europese Migratie (ICEM) te Genève.

REDACTIE:

Mr. Ir. B. W. HAVEMAN voorzitter
T. CNOSSEN vice-voorzitter
Drs. JOS. F. VAN CAMPEN
S. ENGEL
H. A. VAN LUIJK secretaris

Toegevoegd redacteur: E. ALDERSE BAES

BIJ DE VOORPAGINA:

Mevrouw Adri Zevenbergen, die 29 september 1958 als 100 000ste na-oorlogse emigrant naar Australië vertrok
Op haar arm Addo, haar jongste zoontje

REDACTIE EN ADMINISTRATIE:

Piet Heinplein 6 – 's-Gravenhage
Telefoon: 39 23 80

Abonnement: f 2,50 per jaar.

DRIE-MAANDELIJKS TIJDSCHRIFT GEWIJD AAN EMIGRATIEVRAAGSTUKKEN

Ten Geleide

Emigratie betekent een ramp voor Nederland! Dit oordeel van enkele fervente tegenstanders van de naoorlogse emigratie uit ons land staat loodrecht tegenover onze mening. Hiervan bewust zullen wij in dit blad strikt de gouden leefregel toepassen: eert Uw tegenstanders, want dan alleen zijn zij waard overtuigd te worden.

Wij zullen alle belangstellenden, voor- of tegenstanders, maar vooral ook de velen, die nog geen gelegenheid hadden zich in emigratievraagstukken te verdiepen, van harte welkom heten in onze lezerskring. Bij emigratie gaat het om levende mensen en hun toekomst in een veranderende wereld. Is het wonder, dat wij verwachten U met dit onderwerp vier keer per jaar te kunnen boeien?

Na de bondige inleiding van Minister Suurhoff past slechts een praktische opmerking onzerzijds. Dit eerste nummer wordt aan 50 000 Nederlanders toegezonden. Deze zijn zo uitgekozen, dat vrijwel ieder hunner eigenlijk een grotere of kleinere lezerskring tegenwoordigt. Wij hopen en verwachten, dat zij op zich willen nemen dit blad in die kring bekend te maken, te tonen of te laten circuleren, zodat alle belangstellenden in die „eigen” kring gelegenheid krijgen zich (per briefkaart of per giro) te melden. Door de royale medewerking van de internationale migratie-organisatie (ICEM) te Genève kunnen wij tot nader order op zeer ruime schaal het aanbod – een abonnement tot einde 1959 voor slechts twee gulden – gestand doen. Financieel behoeft „EMIGRATIE” dus voor niemand een zware last te zijn.

Dit blad wordt uitgegeven door het Emigratiebestuur. Deze naam is in 1952 door de wet toegekend aan een van de merkwaardigste „bestuursorganen” van ons land. De leiding van het emigratiegebeuren in ons land is niet gemonopoliseerd bij de overheid noch in vrijheid versplinterd. Drie grote maatschappelijke organisaties – de Christelijke Emigratie Centrale, de Katholieke Centrale Emigratie Stichting en de Algemene Emigratie Centrale – overkoepelen talrijke verenigingen, die in eigen kring bij de emigratie betrokken zijn; hetzelfde geldt voor het Nationaal Vrouwen Comité. Deze vier organisaties, die praktisch in alle geledingen van ons volk wortelen, hebben zitting in het Emigratiebestuur, naast vertegenwoordigers van de overheid. Door overleg, doch met erkenning van de eigen verantwoordelijkheid van de gesprekspartners, streeft het Emigratiebestuur naar eenheid bij de leiding van de emigratie.

Dit merkwaardige bestuursorgaan nodigt U bij zich aan tafel door middel van dit blad.

In deze vertrouwensfunctie hopen wij U over de emigratievraagstukken op zulk een wijze in te lichten, dat alle ruimte blijft voor de vorming van een eigen oordeel. De verantwoordelijkheid voor de keuze van de schrijvers(sters) in dit blad draagt de redactie. De auteurs blijven echter verantwoordelijk voor hun artikelen, die dan ook onder hun volle naam worden gepubliceerd. Redactionele artikelen zullen gesigneerd worden met de beginletter van des schrijvers naam. Ondanks dit persoonlijke karakter vertolken deze artikelen de opvatting van de gehele redactie.

De 100 000ste na-oorlogse

De „Johan van Oldenbarnevelt” stevent naar Zuidland en aan boord bevindt zich de honderdduizendste emigrant uit Nederland naar Australië.

Dat is een nieuw hoogtepunt in onze na-oorlogse emigratiepolitiek, dat alle aanleiding geeft tot een feestelijke ontvangst in het nieuwe vaderland. Onze ambassadeur, de heer J. H. Lovink, zal dan voor de tweede keer een honderdduizendste emigrant uit Nederland verwelkomen, want in 1954 deed hij dat ook immers toen hij als onze ambassadeur in Canada Koosje Bol kwam begroeten.

Statistisch gezien is de 100 000ste – voor Australië – een raadsel, dat niet op te lossen is, maar men weet in ieder geval zeker, dat hij of zij op deze emigrantenreis meevaart. Het is dus een kwestie van kiezen geworden wie van de 1500 passagiers voor deze bijzondere gelegenheid de gemiddelde Nederlandse emigrant zou kunnen representeren.

Mevrouw Adri Zevenbergen-Wageveld uit het kleine plaatsje Abbenbroek in de omgeving van Rotterdam viel de eer te beurt, daar haar gezin kon gelden als een doorsnee emigratie-familie. Zij komt uit de Energiestad als dochter van een groenten- en fruithandelaar en haar man, die de zoon van een landbouwer is, bracht het na ambachtsschool en machinistenopleiding tot machinebankwerker. Tot aan zijn vertrek uit Nederland was hij als operator in Pernis werkzaam. Plannen voor emigratie bestonden er al zes jaren geleden, toen zij nog niet getrouwd waren. Door verschillende omstandigheden kwam het steeds niet zover, maar in maart van dit jaar werd de knoop doorgehakt en meldden zij zich aan bij het arbeidsbureau van Oud-Beierland.

De Zevenbergers zijn mensen, die alles nuchter bezien. Zij zijn bereid om alles aan te pakken als het moet, hoewel hij de toezegging heeft dat hij in Australië als gekwalificeerd bankwerker zal worden beschouwd.

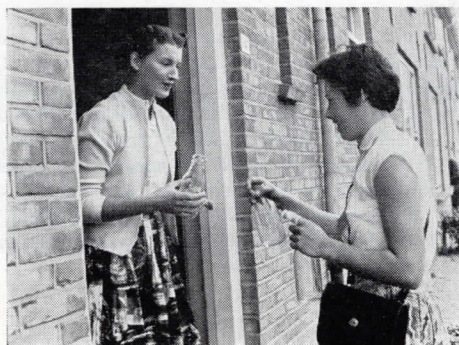
Ongekunsteld en met een behoorlijk mondje Engels zal mevrouw Adri Zevenbergen als 100 000ste emigrant fungeren. Dat zal – ook voor haar man en twee jongens – een blijde dag zijn, die een zonnig begin belooft te worden van een toekomst, waarvan zij de beste verwachtingen koestert.

1

3

2

4

emigrant naar Australië

5

6

8

7

9

1 Abbenbroek-Pernis vice versa, dat is voor Cornelis Zevenbergen (29) twee jaren lang een dagelijkse route geweest. Straks zal hij de molens in New Castle (New South Wales) wel missen, maar zijn brommer in ieder geval niet.

2 Het melkmeisje kon zo vroeg niet aan de deur komen, of mevrouw Adri Zevenbergen (27) was al uit de veren. „Spoel om die fles” was voor haar al lang geen leuze meer, maar glasheldere realiteit. Zo'n huisvrouw zullen ze missen in Abbenbroek.

3 Als de heldere was van moeder aan de lijn gaat, wipt de eenjarige Addo altijd even omhoog om zijn ogen uit te kijken. Net als de buurvrouwen, die nog steeds niet weten hoe mevrouw Zevenbergen haar was altijd zo smeteloos wit krijgt.

4 Kees (4½) was er vol van, dat zij op een reuze groot schip naar het andere eind van de wereld gaan varen. Aan alle buurjongens, die het horen wilden, vertelde hij midden op straat hoe „link” die emigratie wel is.

5 Huis of geen huis bij aankomst in Australië, de nijvere huismoeder heeft er in ieder geval voor gezorgd, dat al het meubilair piekfijn in de was en uitgewreven in de kratten aan boord is gegaan.

6 Tot de laatste dag heeft mevrouw Zevenbergen haar planten vertroeteld. Zij heeft een scherp oog voor de kleine vreugden van het leven en zal daarom ook in het nieuwe land een gezellig thuis weten te scheppen.

7 Op de laatste dag in Abbenbroek, met de reistas al in de hand, nog één keer 'n blik in de etalage van de bakker. Ja, wat snoepjes voor de kinderen, dat kan toch geen kwaad.

8 „Nou, nou!” zegt een van de buurvrouwen als zij op het plein achter de Nederlands Hervormde Kerk uit 1630 uit de mond van mevrouw Zevenbergen het grote nieuws verneemt. „Dat is me 'n grote onderneming, zeg!”

9 Ondernemend en vertrouwvol namen mevrouw Adri Zevenbergen - met broekebaas Addo op de arm - en haar man met de oudste bengel op het Zweedseplein afscheid van Abbenbroek.